

соц. комунікацій : 27.00.03 / Бакуменко Лариса Григорівна. — Х., 2013. — 20 с.

2. Грабар Н. Г. Спілкування у бібліотеці: теоретико-методологічний аналіз: монографія / Н. Г. Грабар. — Х. : Майдан, 2015. — 354 с.

Гришин І. Я.

УДК 658.8

Подолання «синдрому Олександра Довженка» в житті українців в АПК України. В аспекті дитиноцентризму

У тезах розглядається проблематика в контексті «синдрому Олександра Довженка» щодо культурної недуги, притаманної багатьом українцям, підкреслюється провідна роль вчителя та якість виховання людини з 3-х річного віку і далі - впродовж всього життя, з акцентом на умовах проживання в селах України; дитиноцентризму, використання досвіду Швеції та створення відповідних інституцій.

В тезисах рассматривается проблематика в контексте «синдрома Александра Довженка» относительно культурного недуга присущего многим украинцам, подчеркивается определяющая роль учителя и качества воспитания человека с 3-х лет и дальше - в продолжение всей жизни с акцентом на условиях проживания в селах Украины; детоцентризма; использование опыта Швеции и создания соответствующих институций.

In theses the range of problems is examined in the context of "syndrome of Oleksandra Dovgenka" in relation to cultural illness of inherent to many Ukrainians, the leading role of teacher and quality of education of man are underlined from 3th annual age and farther in continue all life with an accent on the terms of residence in the villages of Ukraine; dutinocentruzmy, use of experience of Sweden, and creation of corresponding institutes.

Ключові слова: синдром, симптом, вчитель, виховання, сталий розвиток.

Постмайданні роки в Україні підтверджують, як проблематику нації, слова Олександра Довженка щодо низької оцінки ним якостей, які притаманні багатьом українцям [1, с. 219]. До речі, аналогічні висловлювання були і у В'ячеслава Липинського. Наприклад, в його «Листах до братів-хліборобів» [3]. Тому, одним із головних завдань сьогодні в Україні є необхідність розглянути і вирішити глибинну сутність лікування обговорюваної в тезах культурної недуги. Перш за все для цього треба залучити села, що мають тенденцію до динамічного розвитку і готові виступити в якості виконавців пілотних проектів з опрацюванням досвіду скандинавських країн щодо виховання особистості на більш ранній стадії її формування, орієнтуючись при цьому, на досягнення Цілей сталого розвитку, як новітньої ідеї об'єднання людства.

Зазначене базується на думці Олександра Довженка щодо ролі вчителя в даному процесі [1, с. 208]: «категорично змінити, цю всю систему шкільного і дошкільного виховання. Треба переглянути і перетрусити її зверху донизу. І треба категорично перебудувати становище і роль учителя у суспільстві і в школі. У нас учитель у загоні. Жалюгідне становище учителя матеріальне і моральне,

правове, і хибна система виховання – ось причини перша і найголовніша всіх труднощів, що їх несемо ми зараз...». Це в значній мірі відноситься і до нашого часу.

У тезах висловлюється думка, що сьогодні, недивлячись на всі негаразди, повільно, але все ж проявляються умови для розпочатку вирішення фундаментальної проблематики, окресленої великим кінорежисером. Її потрібно вирішувати докорінно. Вона складається з великих і малих проблем, поставлених О. Довженком, потребує комплексу ідей, інструментаріїв, концептуального, інституційного та відповідного економічного забезпечення, залучення світового досвіду з метою виходу на достойний рівень на планеті.

Олександр Довженко не був би Довженком, якби не вказав алгоритм вирішення окресленої ним проблематики (своєрідного лікування низки симптомів культурної недуги) через процес формування активного вчителя.

У тезах показані нові можливості завдяки появі нових модальностей. А це: рішення ООН-2015 щодо досягнення Цілей сталого розвитку в 15-річний програмний період до 2030 року; включення в процес ідеї підготовки дошкільнят, починаючи з 3-х років, з організацією гнучкої подальшої сталоорієнтованої освіти впродовж всього життя, використовуючи досвід Швеції, інших країн та України.

У центрі процесу діє активний вчитель, як організатор і символ всього комплексу дій з оновлення нації.

Лікування «синдрому Олександра Довженка» лежить у площині усунення до повної ліквідації симптомів, що за його визначенням, мають місце у нашому житті. А це признаки зовнішніх проявів порушення екологічних і соціальних норм європейської цивілізації, показаних в оголених Довженком об'єктах [1, 222]: «Наші хати, двори, долівки, нужники, сільради, церковні руїни, мухи, бруд. Одним словом, все те, що викликає почуття жаху у європейської людини, і що наші великі правителі і їх великоміські підлабузники-самобрехи не бачать і не хочуть бачити через одірваність од народу і через одірваність од сучасного рівня пересічного європейського укладу речей». Треба мати на увазі, що вирішення зазначених у даному підрозділі проблем тісно пов'язане з економічною сферою.

І все ж, які ж матеріали (?), який блок знань (?) вже сьогодні треба вводити в процес освіти, а саме:

- рішення ООН-2015 щодо Цілей сталого розвитку, їх зміст, термін, досягнення на даному етапі XXI століття. А це до 2030 року;

- досвід Національної Академії педагогічних наук України, Харківського Колегіума та інших структур, які провели 3-х річну освітню програму з відповідними організаціями Швеції з підготовки дошкільнят 3-х річного віку щодо вирішення проблем сталого розвитку. Це є важливою подією для України. Як наслідок, станом на 2016 рік понад 600-от дитячих садків в Україні почали діяти в цьому напрямі. Вони долучились до програми «Дошкільнятам – освіту для сталого розвитку» [4].

Отже, «синдром Олександра Довженка» - це описана недуга українського суспільства словами художника, що дозволяє розглянути спрощену модель його (суспільства) розвитку на прикладі виживаючих сіл України і невеликих міст через передові у світі методи виховання особистості на ранній стадії її віку – 3 роки і далі в продовж всього життя, зберігаючи живу матерію і розвиваючи відповідну практичну філософію.

Вважаємо, що подолання синдрому Олександра Довженка тісно пов'язане з гідністю, патріотизмом, з великою метою нації. Нею може бути, наприклад, прагнення увійти в число лідерів на планеті в питаннях досягнення Цілей сталого розвитку, визначених Генеральною Асамблеєю ООН.

Пропозиція полягає в необхідності розробки реалізації пілотних проектів в АПК і ноосенсорного осередку його існування, враховуючи наближення ювілейної дати Сковороди, на Слобожанщині і Полтавщині. При цьому, пропонується залучення деяких нижчезазначених ідей:

- перманентної духовно-технологічної кейс-методології (для здійснення постійного пошуку прогресивних рішень проблем в напрямі збереження живої матерії);

- повести рішучу боротьбу через технічне оснащення і відповідний менеджмент з оновлення і формування посадок нових лісозахисних смуг, як фактору підвищення родючості ґрунтів;

- розвитку індустрії переробки сировини і постійне оновлення джерел ресурсів для цього;

- Сократа і Сковороди (щодо діалогів, опрацювавши їх у експериментальних семінарах);

- Леруа, де Шардена, В. Вернадського, Ю. Ковтуна (щодо ноосенсоросферних підходів з переходом до біоноосенсородухосферогенезу у варіанті ХНТУСГ);

- Мураками (щодо нарощування комплексного таланту будь-якого закладу);

- скандинавських країн з ранньої підготовки дошкільнят щодо сталого розвитку в III тисячолітті;
- технологій стартапів;
- формування молодих новаторів;
- дитиноцентризму (В. Кремень та І. Прокопенко). Автором цих тез розглядається людина у віці з 3-х років до закінчення вищого навчального закладу – орієнтовно 25 років);
- створення активного в просвіті ноосенсорного ядра таких закладів, як ХНТУСГ (де існує єдина в АПК України кафедра ЮНЕСКО, провідним науковим напрямком якої є вдосконалення педагогіки виховання; в університеті розвивається студентське земляцтво;
- ХарРІ НАДУ (як осередок концентрації фахівців з управління державою) [2, с. 3-8];
- Національної Академії педагогічних наук і Харківського Колегіума (як фахових носіїв в Україні досвіду виховання особистості сталої орієнтації);
- провести обґрунтування необхідності зміни назви інститутів ХНТУСГ: замість «навчальний» ввести «освітній», що розширює понятійну базу виховання;
- проведення спеціального відкритого засідання вченої ради ХНТУСГ із запрошенням колег з інших організацій. Захід доцільно провести в Харківському Будинку вчених тощо.

Література

1. Довженко О. П. Щоденникові записи 1939-1956. – Харків: Фоліо, 2013. – 879 с.
2. Карамішев Д. В. Публічне управління і суспільний консенсус у вимірах сталого розвитку / Д. В. Карамішев // Публічне управління у забезпеченні Сталого розвитку України: зб. тез наук.-практ. конф. за міжнар. участю, 26 листопада 2015 р. – Х.: Вид-во ХарРІ НАДУ «Магістр», 2015. – С. 38.
3. Маліон Н. «Мислитель для майбутньої країни» // День. – № 23-24. – 10-11.02.2017.
4. Миколук О. «Подружити» дітей з природою // День. – № 173. – 27.09.2016.
5. Сковорода Г. С. Твори: у 2 т. Т1. – Київ, 2005. – 528 с.

Жукова В. П.

УДК 025.3

Трансформація бібліотечного обслуговування в інформаційно-бібліотечний сервіс

Розглядається процес трансформації бібліотечного обслуговування, різноманітність інформаційних послуг і співвідношення понять інформаційний продукт і послуга. Для організації